

20. Платонов К.К. Краткий словарь системы психологических понятий. – М.: Высшая школа, 1984. – 174с.

Аннотация
В.Е.Берека

Взгляд М.М.Дарманского на сущность принципов менеджмента в образовании и их трансформация на магистерскую подготовку будущих управленцев

В статье автором раскрываются взгляды М.М.Дарманского на сущность принципов менеджмента в образовании и рассматривается их трансформация на магистерскую подготовку будущих менеджеров образования. Осуществлен отбор и систематизация принципов, которые есть ведущими в процессе магистерской подготовки будущих менеджеров образования, раскрыто их содержание и функциональное назначение, характерные особенности, место в учебно-воспитательном процессе магистратуре.

Ключевые слова: принципы менеджмента, магистерская подготовка, будущие управленцы.

Summary
V.Ye.Bereka

The View of M.M.Darmans'kyi onto the Entity of the Principles of Management in Education and Their Transformation onto the Magister Preparation of the Future Managers

In the article the author reveals the views of M.M.Darmans'kyi onto the entity of the principles of management in education. Their transformation onto the magister preparation of the future managers of education is regarded. The selection and systematization of the principles which are leading in the process of magister preparation of the future managers of education is done. Their content and functional aim, characteristic peculiarities, their place in educational process of magistracy is revealed.

Key words: principles of management, magister preparation, future managers.

Дата надходження статті

„8” травня 2008 р.

УДК 371.26 + 371.134 (045)

Н.Л.БЕЖАНОВА,
кандидат педагогічних наук
(м.Севастополь, АР Крим)

СПЕЦКУРС „ФОРМУВАННЯ ОЦІНЮВАЛЬНИХ УМІНЬ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ” ЯК АСПЕКТ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ В ПІСЛЯДИПЛОМНІЙ ОСВІТІ

У статті аналізується курс „Формування оцінювальних умінь у молодших школярів”, що пропонується для підготовки вчителів у післядипломній освіті з метою озброєння педагогів знаннями про сутність і структуру розвитку оцінювальних умінь в учнів початкових класів, про специфіку вимог до особистості вчителя, здатного займатися даною професійною діяльністю.

Ключові слова: оцінювання, оцінювальні вміння, післядипломна освіта, підготовка вчителя, спецкурс, модуль.

Постановка проблеми в загальному вигляді... Законами України „Про освіту”, „Про вищу освіту”, Державною програмою „Вчитель”, Національною доктриною розвитку освіти України в ХХІ ст., „Концептуальними засадами реформування педагогічної освіти України та її інтеграції в європейський освітній простір”, наказами Міністерства освіти і науки України „Про затвердження Програми дій щодо реалізації положень Болонської декларації в системі вищої освіти і науки України на 2004-2005 роки” та „Про невідкладні заходи щодо забезпечення функціонування та розвитку освіти України” передбачено суттєвий перегляд концепції розвитку сучасної системи освіти, яка визначає сукупність якостей і професійний рівень компетентності вчителів, у тому числі і вчителів школи І ступеня, їхню готовність до постійного вдосконалення педагогічної майстерності.

Пріоритетом розвитку сучасної вітчизняної освіти є її особистісна орієнтація. Сутнісною критеріальною характеристикою особистісно зорієнтованого освітнього процесу є суб'єкт-суб'єктний характер взаємодії між його учасниками. При цьому смисл особистісно зорієнтованих дій учителя полягає у сприянні становленню суб'єктної активності школяра, яка проявляється, насамперед, в усвідомленому ставленні до навчання, у здатності критично й виважено оцінювати свою власну навчально-пізнавальну діяльність.

Найважливішим на даний час, на наш погляд, соціальним інститутом, що забезпечує можливість адекватної допомоги педагогам у реалізації даної професійної функції, є післядипломна освіта.

Формулювання цілей статті... Метою нашої статті є розгляд спецкурсу „Формування оцінювальних умінь у молодших школярів”, що забезпечує інформаційну базу підготовки вчителя до досліджуваного виду діяльності в післядипломній освіті.

Виклад основного матеріалу... Даний курс має своїм завданням озброєння вчителів школи I ступеня знаннями про сутність і структуру формування оцінювальних умінь учнів, про специфіку вимог до особистості вчителя, здатного займатися даною професійною діяльністю. Він покликаний виробити в педагогів настанови на оволодіння глибокими теоретичними знаннями і професійними вміннями, формувати інтерес, потребу в самовдосконаленні власної особистості. Аналіз навчальної програми курсу „Формування оцінювальних умінь у молодших школярів” показав, що останній має у своєму розпорядженні необхідну кількість годин для передачі знань, що мають орієнтуючий характер, і великі можливості в розвитку готовності до досліджуваної нами діяльності. Запропонований нами курс пролонгований, розрахований на 72 години, з них 36 – аудиторних: 26 лекційних, 10 практичних занять і 36 годин виділено на самостійну роботу. Для самостійної освітньої діяльності слухачів нами були розроблено зошити для індивідуальних завдань.

Даний курс представлено трьома модулями:

- загальнонавчальні вміння – центральна проблема підвищення ефективності освіти в сучасній школі I ступеня;
- оцінювальні вміння – чинник розвитку суб'єктної активності особистості;
- діяльність учителя, спрямована на формування оцінювальних умінь у молодших школярів.

Тематика лекційних занять у результаті вивчення першого модуля дозволить слухачам виявити сутнісну характеристику вміння як компонента пізнавальної діяльності в руслі різних напрямів: у межах теорії змісту освіти, з позиції теорії поетапного формування розумових дій, у межах дослідження структури розвитку особистості; узагальнити знання на основі аналізу й синтезу класифікації загальнонавчальних умінь, виявити, що до складу кожної класифікації загальнонавчальних умінь входять оцінювальні вміння; порівняти структуру предметних і загальнонавчальних (оцінювальних) умінь, виявити шляхи їх формування; визначити етапи формування загальнонавчальних (оцінювальних) умінь у молодших школярів; шляхом порівняння двох основних концепцій освіти (традиційної і педоцентристської (особистісно зорієнтованої) дійти висновку, що формування таких загальнонавчальних умінь, як оцінювальні, у традиційній школі утруднено, тому що оцінювальна діяльність цілком належить учителю.

Лекції другого модуля дозволять розглянути оцінювальні вміння як компонент навчальної діяльності молодшого школяра, ознайомити з операціональним складом і критеріальною характеристикою рівнів сформованості оцінювальних умінь у молодших школярів, визначити компоненти оцінювальних умінь: контроль, самоконтроль, оцінка, самооцінка на основі рефлексії й ознайомитися зі змістом і цілями оцінювальної діяльності в межах суб'єкт-суб'єктних взаємовідносин між учителем й учнем.

Третій модуль запропонує курс лекцій, що розкривають діяльність учителя, спрямовану на формування оцінювальних умінь у молодших школярів. Зміст лекцій познайомить слухачів з методами формування оцінювальних умінь в учнів, з видами оцінок: зовнішньою і внутрішньою, вираховальною й накопичувальною, динамічною, статичною і змістовою. У процесі читання лекцій можуть використовуватися такі види: лекція-провокація, лекція „прес-конференція”, лекція-інтерв'ю, лекція-ситуація.

Лекція-провокація – близька до ігрової форми, читається нами із заздалегідь запланованими помилками. Після оголошення теми лекції „Зміст і цілі оцінювальної діяльності в межах суб'єкт-суб'єктних взаємин учителя й молодших школярів”, зазначається, що в ній буде допущено певну кількість помилок різного типу – змістових, методичних, поведінкових. Таке повідомлення змушує педагогів до активності: потрібно сприймати інформацію, запам'ятовувати, аналізувати й оцінювати. Дана лекція виконує як стимулюючі, так і контрольні функції, оскільки дозволяє оцінити якість засвоєння попереднього матеріалу, а вчителям продемонструвати знання предмета, уміння орієнтуватися в ньому.

Лекція-прес-конференція. Заздалегідь озвучується тема лекції „Загальнонавчальні (оцінювальні) вміння – чинник розвитку здатності молодшого школяра до осмисленого навчання”. Учителі ставлять запитання викладачу в письмовому вигляді. Потім, після їх систематизації, читається лекція з умовою відповіді на кожне запитання й усна оцінка типів запитань. Учителі виконують активну роль учасників прес-конференції. На даній лекції повноцінно здійснюється зворотний зв'язок зі слухачами, що дозволяє контролювати й коректувати засвоєну слухачами інформацію.

У процесі читання лекцій важливо використовувати візуальні зображення (технологічні схеми – крипти) для супроводу усної інформації. У результаті підвищується інформативність матеріалу і рівень сприймання, осмислення й запам'ятовування його слухачами.

Лекція-інтерв'ю на тему „Класифікація навчальних умінь” проводиться за заздалегідь підготовленим сценарієм, де обговорюються передбачувані запитання до слухачів. У результаті лекції відбувається нарощування інформації педагогів за рахунок корекції й доповнення з боку викладача (методиста).

Лекція-ситуація – у даній лекції з теми „Навчальний стиль учителя й методи формування оцінювальних умінь у молодших школярів” закладається проблема: перенести наявні знання на вирішення нових ситуацій. Така лекція розвиває творчість, активізує самостійність, розумову пізнавальну діяльність, підвищує ступінь професійної мотивації.

Але розвиваючий потенціал навчання в період курсової підготовки залежить не тільки від змісту, але й від організації інформації, від способу її передачі. Найбільш ефективними методами, що активізують процес навчання, виступають лекції, дискусії, диспути, мікрогрупи тощо. Ці методи можуть використовуватися і на практичних заняттях, передбачених у даному курсі. Розглянемо методику їх проведення.

Практичне заняття № 1

Тема: Розвиток загальнонавчальних умінь на міжпредметній основі.

Мета:

- надати предметного й соціального контексту обговорюваній проблемі;
- здійснити перенесення теоретичних знань у проблемно-практичну ситуацію;
- вибрати з різноманіття інформації необхідну, найбільш важливу й аргументовано представити її.

Питання для обговорення:

1. Сутність і структура загальнонавчальних умінь.
2. Аналіз класифікації загальнонавчальних умінь.
3. Етапи й методика формування загальнонавчальних умінь на міжпредметній основі.
4. Значення сформованості загальнонавчальних умінь у молодших школярів на сучасному етапі розвитку школи.

Навчально-дослідницькі завдання:

1. Підготуйтеся до проведення ділової гри – відкрите засідання методичного об'єднання вчителів початкових класів („Круглий стіл”) на тему: „Формування загальнонавчальних умінь у молодших школярів на міжпредметній основі”.

2. Об'єднайтеся в рольові групи: учені, психологи, педагоги дитячих дошкільних закладів, учителі початкової школи, батьки.

3. Визначте ігрову модель діяльності учасників. Продумайте сферу їхніх інтересів і компетентність.

„Батьки”: визначають практичні і проблемні питання, пов'язані з наданням допомоги учням школи I ступеня з формування загальнонавчальних умінь у молодших школярів.

„Педагоги”: готуються відповідати на передбачувані питання.

„Вихователі дошкільних закладів”: доповідають про сформованість загальнонавчальних умінь у дітей, що йдуть до школи.

„Психологи”: готують короткі виступи про корекційну роботу з учнями школи I ступеня, у яких недостатньо сформовані загальнонавчальні вміння.

„Учені”: компетентні у всіх питаннях і переносять акценти на основні проблеми в цілому.

4. Продумайте розміщення учасників гри, визначте ведучого.

5. Підготуйте відповіді на запитання для обговорення залежно від обраної ролі.

Хід гри:

1. Вступне слово викладача (методиста): проблема обговорення, навчальні й ігрові цілі, надання слова ведучому.

2. Вступне слово ведучого, який представляє учасників „круглого столу”, визначає порядок запитань, виступів і відповідей на запитання.

3. Обговорення виступів і запитання.

4. „Учені” узагальнюють виступи й відповіді на запитання, зосереджують увагу на ключових позиціях.

5. „Учителі” оцінюють виступи, відповіді учасників „круглого столу”, вибирають цінні фрагменти для наступної практичної діяльності.

Оцінюється:

- зміст, логіка, оригінальність, глибина, проблемність виступів і запитань;
- зміст відповідей, науковість, обґрунтованість;
- рольова поведінка учасників гри.

Оцінки – об'єктивні, критичні.

Зауваження – доброзичливі, конструктивні.

6. Загальний підсумок підводить викладач (методист).

Кожне практичне заняття є логічним завершенням засвоєного модуля. Основною метою другого модуля є вивчення оцінювальних умінь. При проведенні практичного заняття на тему: „Критеріальна характеристика рівнів формування оцінювальних умінь у молодших школярів” можна

використовувати навчальну ділову гру „Прес-конференція”. Її логічна побудова включає етапи гри, сценарій, етапи дій.

Мета заняття: здійснити перенос теоретичних знань у проблемно-практичну ситуацію, розвивати дослідницькі вміння у вчителів початкових класів.

Слухачам пропонуються питання для обговорення:

1. Компоненти навчальної діяльності.
2. Компоненти оцінювальних умінь.
3. Операціональний склад оцінювальних умінь.
4. Показники й рівні сформованості оцінювальних умінь.

Для проведення гри необхідно виконати навчально-дослідницькі завдання:

1. Об'єднайтеся в рольові групи: „арбітри”, „журналісти”, „знавці”, „журі”.

2. Визначте ігрову модель діяльності, продумайте сферу компетентності учасників груп:

„Арбітри”: виконують організаційну й координуючу функції, об'єктивно оцінюють роботу журі.

„Журналісти”: створюють банк письмових і усних запитань з обговорюваної теми, показують своє вміння вести полеміку.

„Знавці”: відповідають на запитання журналістів. При підготовці письмових запитань можна користуватися підручниками, довідковою літературою. На усні запитання журналістів знавці відповідають експромтом. Ведучий групи „знавців” (методист, викладач) узагальнює відповіді, вносить доповнення, регулює полеміку.

„Журі”: добре знаються на проблемі дискусії, дають об'єктивну оцінку педагогічної майстерності знавців і журналістів.

Хід гри:

1. Вступне слово викладача (методиста), розміщення груп-учасників ділової гри, вибір ведучих у групах. Ознайомлення з правилами гри, формулювання цілей.

2. Кожен журналіст готує одне запитання в письмовій формі і формулює запитання усно.

Звучать відповіді „знавців” – виклад теоретичного матеріалу.

3. Полеміка з розглянутої проблеми – плюралізм думок.

4. Координація конфліктів арбітрами.

5. Оцінка членами журі індивідуальної діяльності журналістів і знавців (з використанням бланків оцінок).

6. Підведення підсумків: визначення переможців у кожній групі, виступ голови журі, виступ арбітрів.

Практичне заняття, що логічно завершує вивчення третього модуля і всього курсу, проводиться також у вигляді дидактичної гри „Іспит”. Тема практичного заняття: „Педагогічна оцінка – умова формування оцінювальних умінь у молодших школярів”.

Мета:

- розуміння значення прослуханого курсу;
- закріплення навчального матеріалу;
- формування судження на основі знань, умінь, навичок;
- розвиток особистості вчителя (формування системи самооцінок і системи взаємин з колегами);
- засвоєння понятійного наповнення дисциплін.

Дослідницькі цілі:

- для викладача (методиста) – вивчення необхідності коректування складових компонентів навчальної програми з підготовки вчителів до формування оцінювальних умінь у молодших школярів;
- для слухачів – пізнання закономірностей і структурно-логічних зв'язків навчального процесу, самопізнання особистості („себе через інших” і „інших через себе”).

Хід гри:

Підготовчий етап

На даному етапі проводиться дидактичний тест з вивчених тем, потім здійснюється взаємоперевірка слухачами й оцінювання на основі визначення викладачем критеріїв успішності й системи оцінок, складається демонстраційний графік успішності.

Перший етап

Доповіді слухачів мають проблемний характер.

1. Можливості курсу „Формування оцінювальних умінь у молодших школярів” у вирішенні даної проблеми на сучасному етапі розвитку школи.

2. Історія проблеми формування оцінювальних умінь у молодших школярів.

3. Методи сучасної дидактики, що сприяють формуванню оцінювальних умінь у молодших школярів.

4. Проблема формування оцінювальних умінь на сучасному етапі розвитку початкової школи.

Основні завдання, що вирішуються за допомогою доповідей: вивчення проблематики спецкурсу, використання мови дисципліни, формування вмінь виділяти істотні зв'язки, повідомлення наукової інформації.

В організаційному плані на даному етапі формуються команди: доповідач і група підтримки, опоненти, рецензенти, методисти. Слухачі знайомляться з особливостями рецензування матеріалів, правилами опонування, вчаться коректно дискутувати, визначати й захищати свою позицію з обговорюваного питання.

Другий етап – „Іспит”

У групах учителі (5-6 чоловік) екзаменують один одного за прослуханим курсом. Іспит перетворюється в дискусію, у якій члени невеликого професійного колективу разом оцінюють свої знання і знання один одного, порівнюючи оцінки усної відповіді з результатами тесту, виконаного на підготовчому етапі.

У процесі гри слухачі вдосконалюють навички педагогічної й методичної діяльності, використовують різні види оцінок.

Третій етап „Мозковий штурм”

Особливість цього етапу – пошук правильної відповіді на запитання за вивченим курсом на основі інтенсифікації, генерування ідей і концентрації їх у загальній оригінальній відповіді.

Заключний етап

На цьому етапі викладач (методист) підводить підсумки, оцінює результати гри.

Післяігровий етап

Здійснюється аналіз слухачами ходу гри та її впливу на розвиток готовності вчителів початкових класів до формування оцінювальних умінь у молодших школярів. На базі такого аналізу розробляються пропозиції, як удосконалити організаційний і змістовий аспекти гри і всього спецкурсу.

Висновки... Отже, створення невимушеної атмосфери спільної діяльності у процесі читання лекцій, проведення практичних занять сприяє активності вчителів початкових класів, забезпечує реалізацію особистісно-діяльнісного підходу. У цих умовах змінюється рівень самооцінки особистості педагога (рівень нівелюється, наближаючись до одного показника). Цілеспрямована організація навчальної діяльності слухачів у період вивчення спецкурсу сприяє розвитку не тільки знань, умінь і навичок, але й переконання у значущості й необхідності формування в молодших школярів оцінювальних умінь, розвиває методологічну грамотність, особистісно зорієнтовану взаємодію в освітньому середовищі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:

1. Бежанова Н.Л. Развитие готовности учителей до формирования заглавнонаучальных умений у процессе повышения квалификации // *Послядипломна освіта в умовах глобалізації. Матеріали міжнародної науково-практичної конференції*. – Київ-Біла Церква, 2005. – С. 17-22.
2. Бежанова Н.Л. Развитие готовности учителей начальных классов к формированию общеучебных умений у младших школьников в последипломном образовании: Методические рекомендации. – Севастополь, 2005. – 22 с.
3. Бежанова Н.Л. К вопросу о проблеме формирования оценочных умений у младших школьников на современном этапе развития школы // *Горизонты образования*. – Севастополь, 2006. – №1. – С. 113-117.
4. Бежанова Н.Л. Формирование оценочных умений у младших школьников. Программа спецкурса с методическими указаниями. – Севастополь: Рибест, 2006. – 48 с.
5. Бежанова Н.Л. Формирование оценочных умений у младших школьников. Тетрадь для самостоятельных работ слушателей курсов ПК учителей начальных классов. – Севастополь: Рибест, 2006. – 40 с.
6. Гриньова М.В. Впровадження модульного принципу навчання // *Рідна мова*. – № 5. – 1994. – С. 50–51.
7. Савченко О.Я. Навчання і виховання учнів 1 класу: Методичний посібник для вчителів / Упор. Савченко О. Я. – К.: Початкова школа, 2002. – 464 с.
8. Семиченко В.А. Психологія педагогічної діяльності: Нав. посіб. – К.: Вища шк., 2004. – 335с.
9. Снисаренко О.С., Бежанова Н.Л. Развитие готовности учителей к формированию оценочных умений у младших школьников в последипломном образовании: Методические рекомендации. – Севастополь, 2006. – 58 с.
10. Снисаренко О.С. Формирование общеучебных организационных умений у школьников. Рукопись. Депонирована в ОЦНИ „Школа и педагогика”. – 1986. – № 2. – 0,2 п.л.

Аннотація

Н.Л.Бежанова

Спецкурс „Формирование оценочных умений в младших школьниках” как аспект подготовки учителя в последипломном образовании

В статье анализируется курс „Формирование оценочных умений у младших школьников”, который предлагается для подготовки учителей в последипломном образовании с целью вооружения педагогов знаниями о сущности и структуре развития оценочных умений у учеников начальных классов, о специфике требований к личности учителя, способного заниматься данной профессиональной деятельностью.

Ключевые слова: оценивание, оценочные умения, последипломное образование, подготовка учителя, спецкурс, модуль.

Summary

N.L.Bezhanova

Special Course "Formation of Valuing Skills of Junior Schoolchildren" as the Aspect of Preparation of a Teacher in the Post-Diploma Education

The course "Formation of valuing skills of junior schoolchildren" which is offered to the preparation of teachers in the post-diploma education with the aim to arm of pedagogues with the knowledge about the essence and structure of development of valuing skills of primary school pupils about specifics of demands to the personality of the teacher who is able to work in this professional sphere is analysed in the article.

Key words: valuing, valuing skills, post-diploma education, teacher's preparation, special course, module.

Дата надходження статті

„16” квітня 2008 р.

УДК 372.48:81'373.21(045)

О.І.БЛАЖЕВИЧ,
старший викладач
(м.Хмельницький)

ТОПОНІМІКА ЯК ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК У ФОРМУВАННІ В СТУДЕНТСЬКОЇ ТА УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ ЛЮБОВІ ДО ІСТОРІЇ ТА КУЛЬТУРИ РІДНОГО КРАЮ (НА ПРИКЛАДІ ВИВЧЕННЯ ТОПОНІМІВ І МІКРОТОПОНІМІВ СЕЛА БАГЛАЙКИ КРАСИЛІВСЬКОГО РАЙОНУ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ)

В дослідженні автором використано опубліковані документальні та архівні матеріали, рукописну історію села Баглайки, написану жителькою села, бібліотекаркою Полеводою Г.Ф., спогади старожилів цього населеного пункту.

Ключові слова: топоніми, мікротопоніми, село, вулиця, народознавство.

Постановка проблеми в загальному вигляді... В системі народознавства топонімічні дослідження є одним з важливих джерел вивчення і пізнання рідного краю. На Хмельниччині вже чимало зроблено для з'ясування походження багатьох назв населених пунктів, рік, гір, вулиць тощо. Проведена велика пошукова робота в архівах, наукових установах. Організовувались краєзнавчі експедиції, написані різні наукові дослідження. Проте, на наш погляд, в цьому плані є ще велике поле для систематичної пошукової діяльності. Адже до цього часу в нас відсутні топонімічні словники, атласи, довідники власних географічних назв в межах області й окремих населених пунктів. Якщо ми ще можемо сказати, як і чому називається той чи інший населений пункт, то вже назви окремих частин сіл чи містечок, невеличких річок та струмків, урочищ і ярів до цих пір не записані і не досліджені. Водночас, матеріали з місцевої топоніміки допомагають оживити заняття з історії, географії, літератури, народознавства, пробуджують в студентів та учнів інтерес до краєзнавства, допомагають формувати патріотичні почуття, прививати любов до рідного краю.

Аналіз досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми... Вагомий внесок у вивчення топоніміки Подільського краю зробили історики-краєзнавці XIX ст. П.Чубинський, М.Теодорович, В.Гульдман, В.Сімашкевич, Є.Сіцінський, М.Орловський, в наші часи – С.Бабишин, Л.Баженов, О.Байдич, І.Винокур, Ю.Гжимайло, Б.Кушнір, В.Прокопчук, Т.Прокопчук, В.Струманський та інші вчені і дослідники цієї проблеми.

Формулювання цілей статті... Метою цього дослідження є ґрунтовне вивчення на прикладі топонімів і мікротопонімів одного з населених пунктів області історичного, географічного і культурного минулого нашого краю, надання практичних матеріалів з цієї теми для використання на заняттях з історії, географії, літератури, народознавства, а також в різноманітних виховних заходах.

Виклад основного матеріалу... В південно-східній частині Краси́лівського району на чотирьох пагорбах Подільської височини (з висотами у 320-380 м над рівнем моря) розташоване невелике село Баглайки (територія 102,8 га, населення – 227 осіб згідно з переписом 2001 року).

Перша писемна згадка про цей населений пункт відноситься до 1593 року. За цими даними до Краси́лівської волості входили такі поселення: Яворівці, Котюржинці, Писарівка, Марківці, Сушки, Митинці, Вереміївка, Западинці, Баглайки, Мотрунки, Михайлівці, Кобилле, Пашутинці, Голенки, Мовчани¹.

З середини XVIII ст. Баглайки належали Любомирським, далі графині К.Ржевуській. З 1823р. селом на заставному праві володів Кучельський. Після продажу маєтків Ржевуської воно дісталось